

OBSAH

Tradiční krojované hody	2
Strom „hrdina“	4
Vzpomínka na P.Jaroslava Zapletala	5
Návštěva ministra	5
Ohlédnutí	6
Setkání v Jablůnce	9
Slovácký rok – Kyjov 2007	9
Interview s farářem	11
Pěší pout' na Velehrad 2007	12
Zlatá sobota – Žarošice 2007	13
Zásvětná pout' do Žarošic	13
Pout' Králíky	14
TJ Sokol Věteřov	16
Futsal – Věteřovští Kohúti	16
Mateřská škola – Drakiáda	17
Podzimní zamyšlení	19
Informace zpravodaje	21

Tradiční krojované hody

Hody ... milé hody ...

Ve chvíli, kdy se vám dostává toto nové, již druhé číslo zpravodaje, do rukou, budou výše zmíněné hody v plném proudu.

S laskavým svolením rodiny Jurůtkové, bych chtěla tak trochu vrátit čas o několik desítek let zpátky, a to díky jejich rodinné kronice, ze které jsem doslovně opsala, jak to chodilo na hody počátkem minulého století ...

Věřím, že stejné potěšení z četby těchto řádků, jaké přineslo mně, přinese i vám..

... všude ruch a shon, všechny ruce jsou v pilné práci. V každém domě se smaží, líčí, čistí a umývá.

I v polích je plno práce. Poslední úroda chce do sklepů a komor.

Děvčata však sů doma, namáčejů, perů, žehlí, pucují škrobenky a rukávce, chystají si mašle a všechno potřebné pro chlapy, ženy a děti.

Již měsíc před hody sešli se všichni chlapi v hospodě – to byli doma ještě i regrůti. Přišel i starosta a celé úřad, aby zvolili stárky na celý příští rok, aby již v hody dbali o pořádek u muziky mezi chasů, na dědině a i v kostele.

Za schválení dali stárce úřadům pečeného berana a vína, co se vypilo ...

V sobotu, před hody bývalo nejpilněji. Ženy pekly koláče a babovice, zařezávala se drůbež, pařila, šubala, dranžirovala. Chlapi s demižónama odešli do presůzů a do sklepů, aby trochu nahlédli do beček, trochu se rozpili a nachystali vína na celé hody.. Chlapčiska s děvčiskama zametají dvory a kolem chalup, menší děcka obstarávají rozmanité posílky ...

Ráno na hody všichni staří zašli na rání, mladí se chystali na „velkú“ a všichni v krojích.

Znakem stárků byla velká krámská vonica za gorálovým klobúkem. První stárek měl v ní i velikou bílou růži.

Ostatní chasa měla vonice krámské nebo rostlé s kosárky a pávy ...

Děvčata v rukávcích, škrobenkách, kostelový knížky se šátkem v rukách, v knížkách muškátový květ.

Hned po poledni zazvonil na návsi cimbal, zavýskly housle, zabručela basa ... sešli se stárce. První měl v ruce rozmarýnem a mašlama ověncenou másnicu vína, druhý dřevěnou škatulu na peníze. Ta bývala zapečetěná obecní pečeti.

Stárce výskali, vyskakovali a vesele cifrovali podle muziky, která šla za nimi.

Za muzikou šel třetí stárek se džbánem na víno a chlapi s koši na koláče.

Vcházejíce do domu, který býval již pootevřen, zpívali všichni oblíbenou :

... Idů mládenci hore dědinů, ja oni idů k nám ...

Na lavici v síni byl rozprostřen šátek na odkládání klobůků stárků. Ve světnici pozdravil první stárek hospodáře, hospodyni a všechny přítomné hosty, popřál jim zdraví, štěstí a Božího požehnání a zval je na hody těmito slovy :

„Hospodáři, hospodyně a všichni přítomní, přišli jsme vás pěkně poprosit, abyste se za

nás nestyděli a přišli na naše hody“

Připil všem ze své sklenice, počínaje hospodářem. Při tom muzikanti zahráli tuš.

Hospodář zavalil na oplátku domácím vínem, hospodyně nabídla koláče.

Druhý stárek položil škatulu s penězi na stůl, zatančil s domácími děvčaty. Při tom mu pomáhali i ostatní chlapci. Nakonec stárce poděkovali za darované peníze, koláče a víno.

Muzikanti spustili písničku na odchodnou :

... S pánem Bohem, už du od vás,

neublížil jsem, neublížil jsem žádnému z vás ...

Než přezpívali písničku, dali jeden druhému klobůky na hlavu a pak šli o dům dál.

Obchůzka trvala dlouho do večera.

Stařeček Jan Šnejdar (narozený 24.06.1848, zemřel 28.09.1942) vykládali :

„Na a dnes už žádný neví co ten náš strom (myslel tím strom hodový) obnáší. To je strom uprostřed Rája. Ty rozmarýny představují věčnou mladost, svíčky – život, prapory (fangličky) – věrnost, cukroví – lásku (taky je tak sladká), růžičky – nevinnost, pozlacené ořechy – bohatství krásy a ten anděl hore, to je koruna všech ctností.

Z tohoto bohatství si člověk svévolně nesmí nic vzít ... to by bylo proti Pánu Bohu.

Snad se mi podařilo, aby Vás tato ukázka naladila na hodovou strunu ...

Jménem letošních stárků : Ondřej Kostiha – Petra Lužová

Josef Malík – Zuzana Jurůtková

Ladislav Moudrý – Pavla Lužová

Marek Kostiha – Kateřina Pluháčková

slovy z kroniky ... „Vás všichni občané a vážení hosté přicházíme pěkně poprosit, abyste se za ně nestyděli a přišli na naše hody“.

Dagmar Kostihová

BUDŮ HODY PŘÁTELÉ.....

**TJ SOKOL VĚTEŘOV SPOLU S KULTURNÍM VÝBOREM OBCE VĚTEŘOV
SI VÁS DOVOLUJÍ CO NEJSRDEČNĚJI POZVAT**

**NA TRADIČNÍ HODY S KROJOVANÝM PRŮVODEM A KÁČEREM
KTERÉ SE KONAJÍ V SOBOTU 27.11.2007 .**

K Tanci a poslechu hraje dechová hudba DAMBOŘANKA

Strom „hrdina“

Kromě ankety Strom roku je každoročně vyhlašován i Strom hrdina. Jde o stromy, jejichž životní příběh je něčím poutavý a hrdinský. Titulem Strom hrdina je ochota upozornit na stromy, které s velkou statečností odolávají nepříznivým podmínkám způsobeným nezřídka lidskou činností.

Jejich příběhy jsou často dojemné, jejich osud velmi tvrdý, přesto stojí dál. A jedním z těchto stromů – hrdinů, se stal v roce 2007 i strom z Věteřova.

Naše asi 150 let stará oskeruše byla vždy symbolem jakéhosi majestátu a nedotknutelnosti. Přežila období kolektivizace, kdy jiné okolní stromy byly vytrhány a meze rozorány. Naši rodiče říkali: Ta jediná odolala všem lidským i přírodním nástrahám, proto ji chraňte a opatrujte pro další generace.“

Strom stojí navzdory tomu, že už přes 50 let okolo něj zemědělci rozrušují půdu – dříve to byly pluhy s koňmi či kravami, dnes jsou to těžké stroje.

Zemědělci se snaží být ohleduplní, ale nikdo neví, jak dlouho její kořeny ještě vydrží...

Přesto doufáme, že tento strom, symbol naší obce, který pamatuje už tolik generací, bude ještě dlouho vévodit okolí Věteřova.

Josef Lejska

Vzpomínka na P. Jaroslava Zapletala

Když se řekne P. Jaroslav Zapletal, většina z nás – dříve narozených občanů, si živě představí usmívající se, příjemnou tvář člověka, který je křtil, oddával ale také doprovázel na poslední cestě jejich blízké.

Narodil se 30.ledna 1922 v Koryčanech, byl farářem v Archlebově a ve Věteřově od roku 1952 do roku 1987. Zemřel 5. března 1987 v Kyjově.

Farnost v Archlebově uspořádala dne 4. srpna 2007 vzpomínkovou slavnost se mší svatou, kterou uctila památku milovaného pana faráře. Hlavním celebrantem byl J.M. Marian Rudolf Kosík, O.Praem, opat novoříšského kláštera a pak následoval bohatý kulturní program s promítáním filmu a prohlídkou fotografií.

I naše obec se této vzpomínkové akce zúčastnila a tak alespoň touto pietní vzpomínkou vzdala úctu tomuto váženému knězi a člověku.

Josef Lejska

Návštěva ministra

Ministr zemědělství Mgr. Petr Gandalovič navštívil členské podniky Zemědělského svazu v Jihomoravském kraji. Během dvoudenní cesty organizované Zemědělským svazem ministr navštívil celkem 3 podniky svazu a diskutoval se členy územních organizací svazu v Hodoníně, které se uskutečnilo 10.7.2007 na pozvání předsedy územní organizace v zasedací místnosti Obecního úřadu ve Věteřově. Cílem bylo především informovat ministra o možných dopadech návrhu zákona o vypořádání majetkových podílů z transformace družstev, objasnění způsobu vypořádávání a s tím spojené problémy. Součástí návštěvy byla také ukázka některých provozů, které podniky budují s cílem posílit konkurenceschopnost v podmínkách EU.

Svatopluk Müller

Ohlédnutí ...

Několika snímky se vrátíme k oslavám svátku sv. Cyrila a Metoděje 5.7.2007
Slavná mše svatá v našem kostele ...

... byla neoddělitelně spojena s gratulacemi našemu faráři Josefu Šedivému k jeho kolikánásobnému jubileu.

účast byla jako vždy velmi hojná ...

... sváteční atmosféru umocňovala také mládež a děti v krojích

odpoledne pokračovaly oslavy na dvoře fary zahradní slavností, příjemnou pohodu nedokázaly ovlivnit ani drobné rozmáry počasí

z důvěryhodného zdroje prosákly informace, že je snaha, aby se tyto zahradní slavnosti staly pravidelnou součástí oslav svátku sv. Cyrila a Metoděje

Setkání v Jablůnce

V srpnu se uskutečnilo tradiční Setkání v Jablůnce pořádané MO KDU-ČSL. Program zahájilo vystoupení Věteřských zpěváčků pod vedením p.Pospíšilové a p.Lužové, pro návštěvníky bylo zajištěno občerstvení, hudební doprovod k tanci i poslechu a také bohatá tombola. Můžete posoudit, že nálada byla skvělá.

Slovácký rok – Kyjov 2007

Nejvýznamnější ze všech přehlídek lidové kultury národopisné oblasti Kyjovského Slovácka je Slovácký rok. Je to festival s mezinárodním věhlasem, který se koná jednou za čtyři roky v polovině srpna a účastní se jej desítky národopisných souborů a muzik z širokého okolí.

Pozvání z Kyjova na tuto přehlídku bohaté lidové kultury dostala také naše obec Věteřov, proto kulturní výbor sezval dva dny před akcí všechny, co chtějí reprezentovat naši obec.

Proběhla malá generálka za účasti Věteřské mládeže a malých zpěváčků, kde jsme si procvičili několik písniček, které jsme pak zpívali v průvodu.

O občerstvení se nám postarala paní Dufková, napečením výborných koláčků.

Na pitný režim se také nezapomnělo, pro mladší byly zajištěny nealkoholické nápoje a pro starší víno od pana starosty – to prý, aby se nám lépe zpívalo ...

V průvodu se sešlo 43 účastníků od nejmladších čtyřletých až po důchodce. Mnohé z našeho nekrojovaného doprovodu mrzelo, že si také neprohledali skříně babiček a neoblékli jako my. Věřím, že na další Slovácký rok rozšíří naše řady.

Na závěr děkuji všem rodičům, kteří se postarali o napucování a nastrojení dětí do krojů, všem účinkujícím, kteří překonali bolest nohou a úmorné vedro a vydrželi a také těm, co se podíleli na přípravě.

Anna Koutná

Interview s farářem

Již delší dobu jsem se zabýval myšlenkou uskutečnit krátký rozhovor s našim duchovním správcem – Mgr. PharmDr. Josefem Šedivým, O.Cr ; jak zní celý jeho oficiální titul.

Letošní oslavy v souvislosti se souběhem několika jeho životních jubileí při příležitosti svátku sv. Cyrila a Metoděje tuto myšlenku jen přizpůsobily. Požádal jsem jej tedy o odpovězení několika otázek.

L.K.: Na úvod jedna zdvořilostní – jak Vás mají věřící, a nejen ti, vlastně správně oslovovat ? Setkal jsem se již s několika tituly, ale z reakcí „titulovaných“ jsem vycítil určitou nervozitu při používání některých titulů, důstojný otče, velebný otče, pane faráři, ...

J.Š.: Každé oslovení vyřčené od srdce je příjemné, ale oslovení „pane faráři“ je oficiálně v pořádku.

Na jmenovacím dekretu od biskupa mám uvedeno ... „farář ve Věteřově a administrátor excurendo (bydlící jinde – pozn.red.) v Želeticích“. Farnost Želetice zahrnuje mimo Želetic ještě obce Stavěšice a Strážovice.

L.K.: To je docela slušný záběr a taky určitě nemalé pracovní zatížení. Zázemí – tedy faru – máte u nás ve Věteřově a tady jste tedy doma. Kde všude jste vlastně ve svém životě „byl doma“ ?

J.Š.: Narodil jsem se v roce 1967 v Košicích, kde jsem žil čtyři roky. Pak jsme se přestěhovali do Teplic, kde jsem prožil celé své dětství, chodil do ZŠ a také absolvoval gymnázium. V období 1985 až 1989 jsem po dobu studia na VŠ farmaceutické byl doma v Hradci Králové. Pak se od roku 1989 mým domovem stala Praha kde jsem vystudoval teologii a v roce 1997 přijal kněžské svěcení. No a od vánoc roku 1997 je mým domovem Věteřov.

L.K.: Vaše studium teologie a následný život kněze je neoddělitelně spojen s Rytířským řádem křížovníků s červenou hvězdou. Můžete ve stručnosti přiblížit toto spojení ?

J.Š.: Vlastní vstup do řádu je výsledek rozhodnutí přijmout život v řeholi. Během studia se to lišilo tím, že zatímco ostatní bohoslovci bydleli v semináři, já jsem bydlel v klášteře. Do řádu jsem vstoupil v roce 1994, čímž jsem se stal kandidátem a po krátké době novicem. Pak následuje přijetí tzv. jednoduchých slibů a vše je završeno přijetím slavných (věčných) slibů – v mém případě v roce 1998, tedy rok po kněžském svěcení.

L.K.: Vráťím se ještě k tomu tématu domova – vím, že k Jižní Moravě Vás váže přece jen nějaké pouto ...

J.Š.: ... ano, je to konkrétně Moravská Nová Ves, odkud pochází moji rodiče a kam jsem v dětství jezdil k babičce na prázdniny. V dobách studia teologie jsem jako bohoslovec pak hodně času trávil s tamějším farářem. Sami obyvatelé Mor.Nové Vsi

mě automaticky přijali tak, že jsem prostě „jejich“ a nepřipustí žádné diskuze ☺. Právě tam jsem totiž také slavil svoji první mši – tedy ani Košice, ani Teplice, ani Praha, ale Moravská Nová Ves.

L.K.: Jaké tedy byly Vaše pocity když jste „rukoval“ do Věteřova ?

J.Š.: Nebylo to vůbec jednoduché. Neměl jsem ani tak obavy z přístupu věřících, byl jsem přesvědčený, že tomu nebude jinak než právě v té asi 30 km vzdálené Moravské Nové Vsi.

Horší to ale bylo s úlohou správce – bylo to moje první místo, navíc jsem neměl vůbec žádné zkušenosti ani jako kaplan, což je nejlepší způsob jak se otrkat a naučit spravovat farnost.

Od zkušenějších kněží jsem často slýchal, že „první místo je od Pána Boha“ – tak věřím, že Pán Bůh mě tady chce mít a možná i farníci ...

L.K.: Já myslím, že určitě, vždyť na vánoce to bude již 10 let Vašeho působení u nás. Navíc Vám můžu prozradit, že věřící jsou vždycky velmi vděční, když dostanou mladého kněze a pokud u nich vydrží takovou dobu, tak se to dá považovat za malý zázrak. Jsou farnosti, kde se kněží střídají po roce.

J.Š.: V našem děkanátě patřím mezi nejdále sloužící kněze na jednom místě.

L.K.: Tak si přejme, ať si tuto pozici udržíte co nejdéle a máme hodně příležitostí si ještě popovídat.

Luděk Kostiha

Pěší pouť na Velehrad 2007

23.8.2007 jsme v naší obci přivítali účastníky již VII. ročníku akce Pěší pouť na Velehrad.

Po jejich příchodu byla sloužena v kostele mše svatá. V budově školy je čekalo bohaté pohoštění, za které náleží obětavým a štedrým spoluobčanům velký dík. Řada poutníků pak využila pohostinství v rodinách, kde se mohli umýt a strávit večer a noc v přijatelnějších podmínkách, než je tvrdá podlaha tělocvičny.

Ráno doprovodil starosta poutníky na hranici obce, kde se s nimi rozloučil.

Zlatá sobota – Žarošice 2007

Dne 8. září 2007 se uskutečnila tradiční pouť Zlatá sobota u staré Matky Boží v Žarošicích.

Naši obec tam zastupovala skupina krojovaných se sochou Panny Marie.

Zásvětná pouť do Žarošic

Dne 7.10.2007 se uskutečnila již tradiční zásvětná pouť naší farnosti do Žarošic. I tentokrát dodala lesku této akci řada krojovaných doprovázejících sochu Pany Marie.

Pout' Králíky

Na svátek sv. Václava 28.9.2007 se uskutečnil poutní zájezd pořádaný MO KDU-ČSL na mariánské poutní místo Hora Matky Boží, které se tyčí nad městečkem Králíky.

Před 300 lety, v 17.stol. se tato hora jmenovala Lysá hora, Neúrodná, Holá, Studená hora. A je vskutku stále studená a lysá, není však již pustá a holá. Podle tradice zde byla, a dosud je, studna Panny Marie. V době třicetileté války, kdy byl hlad a mor, chodili sem poutníci z okolí, aby se zde modlili, zpívali a tak hledali u Matky Boží pomoc a útěchu. Jeden z těch poutníků, kralický hoch Tobiáš Johan Becker, si už tenkrát umínil, že zde jednou postaví kostel. Toto dětské přání se mu splnilo – stal se knězem a později kanovníkem u chrámu svatého Víta v Praze. Tenkrát začal ve svém rodišti v Králíkách na Lysé hoře stavět poutní kostel v barokním slohu. Stavba trvala pouhé čtyři roky – 21. srpna 1700 byl kostel posvěcen. Zasvěcen byl tajemství Nanebevzetí Panny Marie. Zakladatel, který se mezitím stal biskupem v Hradci Králové, dal hoře nový název – Hora Matky Boží.

Milostný obraz tohoto poutního místa je menší obrázek Panny Marie, který je umístěn na hlavním oltáři, kde se uchovává a uctívá dodnes. Je to olejomalba Panny Marie Sněžné. Oděv Matky Boží a Ježíška na obraze byl časem pokryt stříbrným plechem, perličkami a zlatým náhrdelníkem. Obraz se spouští zvláštním výtahem zezadu dolů a vystavuje se poutníkům k uctívání.

Po prohlídce poutního areálu se zajímavým a poutavým výkladem, po mši svaté ke cti sv. Václava spolu s redemptoristy, kteří se starají o toto poutní místo a po společném obědě, který se podával pro poutníky v nedalekém ubytovacím a stravovacím zařízení „Poutní dům“, se pokračovalo na další zajímavé místo – Dub nad Moravou.

Toto místo je známé velikým, nádherným a nedávno zcela opraveným kostelem, který je zasvěcený tajemství Očišťování Panny Marie. Smutně známé je také tím, že zde byl 22.10.2002 brutálně zavražděn místní kněz Otec Cyril Vrbík. Návštěva kostela, krypty, opravené fary, farní kavárny, kde bylo připraveno pohoštění a na závěr návštěva hřbitova a hrobu P.Cyrila Vrbíka, to všechno bylo náplní svátečního odpoledne.

V naší zemi je mnoho krásných míst, na kterých lze prožít sváteční dny a nezapomenutelné chvíle a to nevydařené počasí ?... Krásné zážitky, dobrá pohoda, hezké dojmy a vzpomínky zůstávají.

Josef Šedivý

Poutní kostel v Králíkách na Lysé hoře

Dub nad Moravou

TJ Sokol Věteřov

V srpnu se rozběhly soutěže okresu Hodonín, kde máme zastoupení od žáků přes dorost až po muže.

Nově tvořené mužstvo žáků, ze kterého odešlo 7 hráčů do dorostu, si vede pod vedením nového trenéra Darka Opatřila vcelku dobře. Z deseti mužstev jsou na 7 místě, což je docela úspěch zejména s ohledem na značné omlazení kádru.

Dorost je ve středu tabulky. Je velká škoda, že někteří věteřští kluci přes slib, že budou hrát, nechodí. Ještě, že máme přesporní kluky, kteří s těmi poctivými věteřáky chodí.

Muži atakují postupovou příčku do III. třídy – po 7 kolech ještě neprohráli !!!

Další akce, kterou pořádáme spolu s kulturní komisí jsou Velké krojované hody. Akce se koná 27.10.2007. A tímto zveme všechny občany a to místní i přesporní. K tanci a poslechu hraje dechová hudba Dambořanka.

Marek Vavřina

Futsal – Věteřovští kohúti**Příprava na podzimní část sezony**

Čtvrtý nejsilnější tým loňského okresního přeboru Věteřovští kohúti, začíná přípravu na letošní podzim. Z loňského kádru přestoupili dva hráči do hodonínského Stamaha a ze Sokola Hodonín naopak přislíbili účast dva nadějní mladí hráči. Základ budou opět tvořit domácí, kde se budeme snažit základní sestavu poněkud omladit. Po vleklém zranění zad se naopak z prostoru mezi tyčemi definitivně přesouvá na trenérskou lavičku Miloslav Křešťák. V sestavě zůstává zkušený matador Josef Rink, kterému ani kulaté životní jubileum neubralo na futsalovém umu, nadšení a nasazení. S největší pravděpodobností se podaří zabezpečit přestup největší opory, gólmána Ladislava Nezvala z Bulldogs Hodonín, který byl v minulé sezóně na hostování a věrný zůstane i Robert Šafář, ještě do nedávna opora divizních fotbalových Šardic. Tyto fotbalové osobnosti nechají vedle sebe vyrůstat mladé futsalisty z Věteřova, protože práce s mládeží znamená vždy běh na dlouhou trať.

Kohúty můžete přijít povzbudit na první domácí zápas 3.11.2007 do haly v Kyjově, kde budou Kohúti v 18.15 hostit v místním derby tým Ždánic.

Rádi uvítáme ve svých řadách jakékoliv zájemce o hru, starší patnácti let a v ochozech co nejvíc věrných fanoušků. Sestavu týmu pro letošní sezonu a první výsledky budeme pravidelně zveřejňovat ve Věteřském zpravodaji. Výsledky si také můžete přečíst pravidelně v regionálním deníku Slovácko. Věříme, že i letos budeme výborně reprezentovat nejmenší futsalovou líheň na okrese – naši krásnou obec Věteřov.

Miloslav Křešťák

MŠ – Drakiáda

Podzim s drakem

**Ten můj drak - bezpérák
nosí papírový frak.
A když stoupá pod oblaky,
plaší v letu na jih ptáky.
Teskná hejna nad námi!
Neuprchne s husami?
Neuletí, však se vrátí,
já ho držím na oprati..**

Zdeněk Kriebel – Vyletěl si pyšný drak...

Po roční přestávce se 6. října Na rovinkách u Josífků uskutečnil další ročník Věteřovské drakiády.

Za ideálního počasí sem přišla asi stovka převážně dětí ale i jejich rodičů z Věteřova, kteří s sebou přinesli asi 25 draků. Jejich snažení ale i výtvary pak po dobu dvou hodin sledovala a hodnotila vybraná porota, která na závěr spravedlivě rozdělila diplomy a odměny nejúspěšnějším drakům – tedy jejich majitelům.

Užili si jistě i ti, kterým drak tolik nelétal. Mohli si vyrobit větrník z papíru, zúčastnit se soutěží nebo se občerstvit opečenou uzeninou, čajem a sladkostmi.

Vedle pořadatelů z kulturního výboru a zástupce MŠ Věteřov, je třeba poděkovat naší mládeži, která pomohla připravit barevné diplomy, střídala se při obsluze grilu, na kterém se opékala uzenina a zajišťovala patnáct soutěžních stánků pro děti.

Díky patří i rodině Svatopluka Müllera za úpravu – posečení louky a rodině Richarda Jurutky za zapůjčení techniky a přepravu pomůcek.

Zvláštní uznání patří i panu starostovi Josefu Lejskovi, který přípravu celé akce podporoval a svojí účastí ve všech soutěžích přispěl k pohodě celého – a věřím, že pro všechny účastníky vydařeného – sobotního odpoledne.

Ivana Moudrá

Podzimní zamyšlení

Mezi věci, které mám ráda, patří i podzim – jeho barvy...vůně...nálada...
Tempo života jako by se pomalu zpomalovalo, člověk začíná sklízet „úrodu“,
rekapitulovat...A nastávající měsíce k tomu přímo vybízejí...
Slovy neznámého čínského básníka

**S každým jitem vadne květ a padá..
S každým rokem míjí čas jenž je nám dán
Kde se dneska oblak prachu zvedá
Tam byl kdysi širý oceán**

Září, říjen – v tyto měsíce bývají často ještě dny plné sluníčka a přes den se často ještě v slunečních paprscích zahřejeme. Na polích je ještě živo, sklízí se poslední zbytky úrody a konec těchto prací slavíme hodovou veselí.

Se začátkem listopadu jako by se najednou všechno zastavilo...

Nastanou chladná, mlhavá podzimní rána. Stromy rychle ztrácejí svoji zlatavou, temně zelenou nebo královsky šarlatovou nádheru ; listí se rozprostře po zemi jako drahý koberec a celá nádhera se vlivem mlhy a nočních mrazíků během pár dnů promění v nevábnou hmotu. I to symbolizuje pomíjivost krásy, žití ...

Přichází doba, kdy si člověk víc a víc uvědomuje, že něco končí, aby mohl přijít nový začátek všeho na zemi – doba, která každého z nás přinutí se zamyslet...vzpomenout na ty, kteří již nejsou mezi námi.

První dva listopadové dny totiž patří v naší zemi dvěma podzimním svátkům :

- první je věnován vzpomínce na **Všechny svaté** (Festum omnium sanctorum)
- a druhý **Památce všech zemřelých – dušiček**.

Oba tyto dny vzpomínají pozůstalí na své blízké zemřelé. Čistí hroby, pokládají věnce, květiny a zapalují svíčky, aby se pak v tichu buď modlili za spásu jejich duší, nebo setrvali ve vzpomínkách a úctě u jejich hrobů. V přírodě vrcholí přípravy na začátek zimy ...

Zastavme se v tento čas a zapalme třeba i pomyslnou svíčku za všechny, na které se zapomnělo, kterým nikdo neupravil hrob ani na Dušičky a nevěnoval krátkou vzpomínku ... ani zamyšlení ...

**V dušičkový večer
rozžehneme svíčky,
modlíme se tiše
při nich za dušičky.
Poslední svíce
zvolna dohořívá,
za duše, jichž nikdo,
nikdo nevzpomíná...**

Pamatuj člověče,
... s každým jitem vadne květ a padá, s každým rokem mívá čas, jenž je nám dán ...
Hleď, abys s ním naložil užitečně.
Nad vchodem některých hřbitovů bývá nápis : **Co jste vy, byli jsme i my. Co jsme
my, budete i vy....**

PROTO NEZAPOMÍNEJME

Vážení občané, chtěli bychom Vám připomnět, že tento zpravodaj je pro Vás a tak máte pochopitelně právo říct si, co se Vám líbí, co nelíbí, co postrádáte a bez čeho byste se klidně obešli. Vaše připomínky můžete odevzdávat do kanceláře obecního úřadu. Vítané jsou také náměty na nové články i Vaše vlastní příspěvky.

Pokud se Vám dostane do rukou poškozený výtisk nebo se k někomu nedostane vůbec, neváhejte a vyzvedněte si jej na obecním úřadě. S nějakým tím kouskem navíc se vždycky počítá...

Kromě toho, že do všech domácností roznášíme tištěná vydání zpravodaje, na internetových stránkách www.veterov.cz najdete i elektronickou formu zpravodaje ve formátu pdf.

Na zmíněné internetové stránky také umístíme fotografie z akcí, o kterých se ve zpravodaji zmiňujeme – pochopitelně nemůže otisknout všechny, to nám technické ani finanční možnosti nedovolují, ale na internetu jich najdete celou řadu.

Obec Věteřov má v plánu uspořádat mezi vánočními svátky – přesný termín bude oznámen /i ve vánočním vydání zpravodaje/ – setkání občanů na téma co rok 2007 přinesl. Promítali bychom video-záznamy a fotografie z akcí, které jsou s naší obcí nějak spojeny.

A abychom toto vydání zakončili nějak stylově, tak jedna starší „hodová“

**Dnešní noci za svítání
měl jsem pěkný sen,
že má milá ke mně přišla:
Pojď můj milý ven.
Já jsem něco viděla,
až sem se podívala,
ve věterské hospodě
je velká proměna.**

**Sů tam okna rozzářený,
lid shromážděný,
krásná panenská koruna je napentlená.
U ní stárci sedijů, též i páni úřadi,
mezi nima pan starosta je též přítomný...**